ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1994

Vyhlásené: 17.09.1994 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

249

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 19. augusta 1994

o boji proti legalizácii príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti a o zmenách niektorých ďalších zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

Účelom tohto zákona je vytvoriť súbor osobitných právnych prostriedkov na predchádzanie, odhaľovanie a postihovanie konaní právnických osôb a fyzických osôb, ktorých cieľom je legalizácia príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti.

§ 2
Pôsobnosť zákona

(1) Tento zákon sa použije na predchádzanie, odhaľovanie a postihovanie konaní právnických osôb a fyzických osôb, ktorých cieľom je legalizácia príjmov z trestných činov uvedených v odseku 2 a z iných trestných činov, ak ide o príjem značného rozsahu alebo ak predmetom legalizácie je vec značnej hodnoty, ktorá je určená alebo bola použitá na spáchanie trestného činu.

(2) Prostriedky určené na zisťovanie a postih organizovaných foriem trestnej činnosti, uvedené v osobitnom zákone[1]) sa použijú pri zisťovaní a stíhaní trestných činov a ich páchateľov,

a) ak ide o trestné činy teroru podľa § 93 a 93a, záškodníctva podľa § 95, falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140, zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 2, všeobecného ohrozenia podľa § 179, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a civilného plavidla podľa § 180a, nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 a 3, nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov podľa § 187, nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov podľa § 187a, obchodovania s deťmi podľa § 216a, vraždy podľa § 219, zavlečenia do cudziny podľa § 233, lúpeže podľa § 234 ods. 2 a 3, brania rukojemníka podľa § 234a, vydierania podľa § 235 ods. 2, obchodovania so ženami podľa § 246, krádeže podľa § 247 ods. 3 písm. a) a ods. 4, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 249a ods. 3 a 4, podvodu podľa

§ 250 ods. 3 písm. a) a ods. 4 a legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 252 Trestného zákona,

b) so súhlasom prokurátora aj na iné úmyselné trestné činy, na ktoré Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov, ak zistené skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin spáchaný organizovanou skupinou.

Výklad niektorých pojmov

§ 3

Organizovanou skupinou podľa § 2 ods. 2 sa rozumie najmenej trojčlenná skupina páchateľov alebo účastníkov, ktorá sa spojila na spáchanie trestného činu uvedeného v tomto zákone, ak sa ich konanie vyznačuje určitou koordinovanosťou.

§ 4

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) legalizáciou príjmov z trestnej činnosti dispozícia vecou, ktorá je príjmom z trestného činu, alebo vecou, ktorá je na spáchanie trestného činu určená alebo na jeho spáchanie už bola použitá, ak je motivovaná snahou

   1. zatajiť jej existenciu, alebo
   2. zamaskovať jej pôvod v trestnom čine, alebo
   3. zakryť jej určenie alebo použitie na spáchanie trestného činu, alebo
   4. použiť ju na akýkoľvek iný účel, aj keby jej použitie bolo inak legálne;

b) príjmom z trestného činu vec, ktorá bola získaná

   1. trestným činom, alebo
   2. za vec uvedenú pod písmenom a), alebo
   3. ako odmena za spáchanie trestného činu;

c) príjmom značného rozsahu príjem, ktorého výška dosahuje najmenej stonásobok minimálnej mzdy ustanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom na účely Trestného zákona. Vecou značnej hodnoty vec, ktorej hodnota dosahuje najmenej stonásobok minimálnej mzdy ustanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom na účely Trestného zákona;

d) dispozíciou a úkonom právny úkon týkajúci sa veci, s ktorým zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis spája vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností, ako aj jej priestorové premiestnenie alebo obrat na účte v banke, aj keď nespôsobuje vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností;

e) oznámením podaným dobromyseľne oznámenie podané v domnení, že so zreteľom na okolnosti prípadu zodpovedá objektívnej realite;

f) predchádzaním legalizácie príjmov z trestnej činnosti aktivita zameraná na to, aby k legalizácii príjmov z trestnej činnosti nedošlo. Je to využívanie právnych, ekonomických, technických a organizačných prostriedkov a nástrojov, ktoré slúžia alebo môžu slúžiť na dosiahnutie uvedeného účelu na podklade tohto alebo iného zákona a v ich medziach. Súčasťou predchádzania legalizácie príjmov z trestnej činnosti je aj jej odhaľovanie a postih;

g) odhaľovaním legalizácie príjmov z trestnej činnosti aktivita zameraná na zistenie, vyhľadanie a identifikovanie príjmov z trestného činu alebo vecí, ktoré sú na spáchanie trestného činu určené alebo už boli na jeho spáchanie použité, všetkých dispozícií takými príjmami alebo vecami, a osôb, ktoré majú na legalizácii účasť;

h) postihom legalizácie príjmov z trestnej činnosti súhrn opatrení a prostriedkov na podklade tohto alebo iného zákona smerujúcich proti osobe, ktorá má na legalizácii príjmu z trestnej činnosti účasť, alebo proti príjmu z trestnej činnosti alebo veci, ktorá je určená na spáchanie trestného činu alebo ktorá už bola na spáchanie trestného činu použitá. Jeho cieľom je

vyvodenie právnej zodpovednosti za legalizáciu príjmov z trestnej činnosti. Súčasťou postihu je aj konanie, ktoré smeruje k uplatneniu právnej zodpovednosti;

ch) odňatým majetkom majetok, ktorý v trestnom konaní nadobudol štát z titulu právoplatne uloženého trestu prepadnutia majetku alebo trestu prepadnutia veci alebo ochranného opatrenia zhabania veci[2]);

i) policajnými orgánmi orgány Policajného zboru[3]).

DRUHÁ ČASŤ
OSOBITNÉ USTANOVENIA PROTI LEGALIZÁCII PRÍJMOV Z TRESTNEJ ČINNOSTI

Prvý oddiel
Povinnosti štátnych orgánov, právnických osôb a fyzických osôb

§ 5
Všeobecné povinnosti

(1) Štátne orgány, obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), sú povinné vo svojej pôsobnosti a činnosti predchádzať legalizácii príjmov z trestnej činnosti. Sú povinné najmä

a) napomáhať policajným orgánom pri jej odhaľovaní a postihu,

b) využívať právne, ekonomické, technické a organizačné prostriedky a nástroje na podklade tohto zákona alebo iných zákonov a v ich medziach, ktoré slúžia alebo môžu slúžiť na predchádzanie, odhaľovanie a postihovanie legalizácie príjmov z trestnej činnosti,

c) zachovávať mlčanlivosť o oznámení alebo hlásení podanom podľa tohto zákona prokurátorovi alebo policajným orgánom, a to najmä voči osobe, ktorej sa oznámenie týka,

d) prokurátorovi alebo policajným orgánom umožniť prístup k evidencii, účtovným písomnostiam, listinám a iným dokladom, spisom, k prostriedkom výpočtovej a inej techniky a k záznamom na technickom nosiči dát, ktoré sa týkajú alebo môžu týkať legalizácie príjmov z trestnej činnosti, a ak prokurátor alebo policajný orgán o to požiada, túto evidenciu, účtovné písomnosti, listiny a iné doklady, spisy alebo záznamy na technickom nosiči dát zapožičať prokurátorovi alebo policajným orgánom na plnenie ich úloh,

e) prokurátorovi alebo policajným orgánom na ich požiadanie vo veciach legalizácie príjmov z trestnej činnosti
ea) poskytnúť potrebné vysvetlenia,
eb) poskytnúť odborné vyjadrenia, ak sa týkajú otázok, ktoré patria do pôsobnosti alebo predmetu činnosti štátneho orgánu, obce alebo inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby – podnikateľa[5]),
ec) vykonať nevyhnutné kontrolné zisťovanie, ak je to nutné na posúdenie, či ide o legalizáciu príjmu z trestnej činnosti a kto má na nej účasť.

(2) Banky sú povinné

a) vypracovať, viesť a dopĺňať
aa) prehľad známych foriem legalizácie príjmov z trest-nej činnosti,
ab) program vlastnej aktivity zameranej proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti, ktorý musí obsahovať najmä harmonogram odbornej prípravy vlastných pracovníkov, prehľad výmeny skúseností a poznatkov v tejto oblasti s inými bankami a finančnými inštitúciami a metodiku vlastného postupu pri predchádzaní a odhaľovaní legalizácie príjmov z trestnej činnosti,

b) vo veciach legalizácie príjmov z trestnej činnosti poskytovať obciam a iným právnickým osobám, ako aj fyzickým osobám, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), metodickú pomoc a poradenskú činnosť; banka má voči osobe, ktorej metodickú pomoc alebo

poradenskú činnosť poskytla, nárok na náhradu nákladov, ktoré jej vznikli poskytnutím pomoci alebo poradenskej činnosti.

§ 6
Oznamovacia povinnosť

(1) Štátne orgány, obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), sú povinné prokurátorovi alebo policajným orgánom neodkladne oznámiť skutočnosti nasvedčujúce tomu, že ide o legalizáciu príjmov z trestnej činnosti, ak boli zistené v súvislosti s ich pôsobnosťou alebo činnosťou.

(2) Povinnosť uvedená v odseku 1 sa nevzťahuje na advokátov a komerčných právnikov, a to v rozsahu, v akom sú podľa osobitných zákonov povinní chrániť práva a oprávnené záujmy svojho klienta a zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci[6]).

§ 7
Ohlasovacia povinnosť

Banky sú povinné policajným orgánom ohlásiť podozrivé bankové operácie uvedené vo všeobecne záväznom právnom predpise, na ktorého vydanie sa splnomocňuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.

§ 8
Spoločné ustanovenia

(1) Plnenie povinnosti oznámiť prokurátorovi alebo policajným orgánom podozrenie z legalizácie príjmov z trestnej činnosti (§ 6) a povinnosti ohlásiť policajným orgánom podozrivé bankové operácie (§ 7) nie je obmedzené zákonom uloženou povinnosťou zachovávať mlčanlivosť[7]) alebo tajomstvo[8]).

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak ide o povinnosť zachovávať štátne tajomstvo.

(3) Ustanovenie odseku 1 neplatí ani vo vzťahu k advokátom a komerčným právnikom, a to v rozsahu, v akom sú podľa osobitných zákonov povinní chrániť práva a oprávnené záujmy svojho klienta a zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci[6]).

§ 9
Povinnosť odmietnuť úkon

(1) Právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), sú povinné inému odmietnuť poskytnutie požadovaného úkonu, aj keď úkon inak patrí do ich pôsobnosti alebo do predmetu ich činnosti, ak by jeho vykonanie nepochybne viedlo k legalizácii príjmu z trestnej činnosti.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak by sa odmietnutím úkonu zmarilo alebo podstatne sťažilo zistenie celého rozsahu legalizácie príjmov z trestnej činnosti alebo odhalenie osôb, ktoré majú na nej účasť, alebo zistenie alebo zaistenie dôkazov, vecí alebo účtov v bankách na účely trestného konania.

(3) Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor môžu právnickej osobe alebo fyzickej osobe uvedenej v odseku 1 dať príkaz, aby odmietla inej osobe poskytnúť požadovaný úkon, aj keď nie sú splnené podmienky uvedené v odseku 1, alebo aby neodmietla poskytnúť požadovaný úkon, aj keď nie sú splnené podmienky uvedené v odseku 2.

(4) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže prokurátor dať príkaz uvedený v odseku 3 aj mimo prípravného konania. Takýto príkaz musí byť najneskôr do troch dní od jeho vydania potvrdený sudcom, inak stráca platnosť.

(5) Príkaz podľa odsekov 3 a 4 musí byť písomný a musí byť odôvodnený.

Druhý oddiel
Práva štátnych orgánov, právnických osôb a fyzických osôb

§ 10
Právo zisťovať pôvod majetku a totožnosť osoby

Štátne orgány, obce a iné právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), majú právo pri plnení svojich úloh voči cudziemu majetku, najmä pri dispozíciách ním, pri jeho správe, evidovaní, kontrole alebo ohodnocovaní a pri hospodárení s ním, skúmať pôvod, určenie alebo použitie takého majetku. Majú právo aj skúmať a preveriť totožnosť osoby, ktorá o vykonanie úkonu žiada, a požadovať od nej na ten účel potrebné vysvetlenia a doklady.

§ 11
Právo podmieniť a odmietnuť úkon

Právnické osoby, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov[4]), môžu

a) podmieniť vykonanie úkonu, ktorý inak patrí do ich pôsobnosti alebo do predmetu ich činnosti, voči osobe, ktorá o vykonanie úkonu žiada, podaním vysvetlenia a predložením dokladov o jej mene alebo obchodnom mene, bydlisku alebo sídle, o telefonickom, telefaxovom alebo ďalekopisnom spojení s takouto osobou, o predmete jej podnikateľskej činnosti, o jej oprávnení na podnikateľskú činnosť a o jej účtoch v bankách,

b) overiť si vysvetlenia a doklady uvedené pod písmenom a) priamo alebo za pomoci inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby alebo štátneho orgánu alebo obce. Štátny orgán alebo obec, ak im v tom nebráni zákonná prekážka, sú povinní takúto pomoc poskytnúť,

c) odmietnuť poskytnutie požadovaného úkonu osobe, ktorá o jeho vykonanie žiada, v prípade nesplnenia podmienky uvedenej pod písmenom a).

§ 12
Právo odstúpiť od zmluvy

(1) Ak bola za účelom legalizácie príjmu z trestnej činnosti uzavretá zmluva, má druhý účastník právo od nej odstúpiť, len čo sa dozvedel o jej účele.

(2) Odstúpením od zmluvy podľa odseku 1 zaniká zabezpečenie záväzku vyplývajúceho z tejto zmluvy.

§ 13
Právo na ochranu

(1) Proti tomu, kto dobromyseľne prokurátorovi alebo policajným orgánom oznámil podozrenie z legalizácie príjmov z trestnej činnosti (§ 6), ohlásil podozrivú bankovú operáciu (§ 7) alebo oprávnene podmienil alebo odmietol úkon (§ 9 a 11), nemožno uplatniť právnu zodpovednosť ani inak ho poškodiť na jeho právach.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak predmetom oznámenia podľa § 6 bola skutočnosť tvoriaca predmet štátneho tajomstva.

(3) Proti tomu, kto odstúpil od zmluvy za podmienok uvedených v § 12, nemožno uplatniť sankcie za odstúpenie od zmluvy (úroky z omeškania, zmluvnú pokutu, odstupné), aj keby boli v zmluve dohodnuté.

§ 14
Právo na podiel na odňatom majetku

(1) Ten, kto zistil legalizáciu príjmov z trestnej činnosti a oznámil ju prokurátorovi alebo policajným orgánom, má voči štátu nárok na vyplatenie podielu na odňatom majetku, ktorý štát nadobudol z titulu právoplatne uloženého trestu prepadnutia majetku, trestu prepadnutia veci alebo ochranného opatrenia zhabania veci.

(2) Nárok podľa odseku 1 vzniká dňom, keď sa vlastníkom odňatého majetku stal štát.

(3) O nároku podľa odseku 1 rozhodne na podklade osobitného predpisu[9]) prokurátor uznesením do troch mesiacov od realizácie majetku; ak nejde o majetok, ktorý sa realizuje, rozhodne do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Proti jeho uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Príslušný orgán štátnej správy[10]) alebo iný štátny orgán[11]), ktorý realizuje majetok nadobudnutý štátom z titulu právoplatne uloženého trestu prepadnutia majetku, trestu prepadnutia veci a ochranného opatrenia zhabania veci, poukáže výťažok z realizácie majetku po odpočítaní nákladov na realizáciu majetku na bežný účet osobitných prostriedkov štátneho rozpočtu.

(5) Výška podielu oprávnenej osoby na odňatom majetku je 20 % z realizačnej hodnoty odňatého majetku. Z tejto sumy pripadá 5 % pracovníkovi právnickej osoby, ktorý zistil legalizáciu príjmov z trestnej činnosti.

(6) Ak oprávnených osôb podľa odseku 1 je viac a nejde o prípad uvedený v odseku 5 druhej vete, podiel na odňatom majetku určený podľa prvej vety odseku 5 sa rovnakým dielom rozdelí medzi všetky oprávnené osoby.

(7) Nárok na podiel na odňatom majetku podľa odseku 1 nemajú orgány, ktoré sú podľa osobitného zákona[12]) povinné odhaľovať a stíhať trestné činy, a orgány a právnické osoby, ktoré majú zákonom ustanovenú povinnosť vykonávať kontrolnú činnosť[13]).

(8) Ak nejde o majetok, ktorý sa realizuje, má oprávnená osoba nárok na paušálnu odmenu vo výške od 20 000 Sk do 1 000 000 Sk. O výške paušálnej odmeny rozhodne prokurátor podľa rozsahu zistenej legalizácie príjmov z trestnej činnosti a stupňa spoločenskej nebezpečnosti odhaleného trestného činu. Na vznik nároku na paušálnu odmenu a na rozhodnutie o nároku na paušálnu odmenu sa primerane vzťahujú ustanovenia odsekov 1 až 3.

(9) Podiel na odňatom majetku alebo paušálna odmena sa vyplatia z bežného účtu osobitných prostriedkov štátneho rozpočtu.

Čl. II

Zákon č. 21/1992 Zb. o bankách v znení zákona č. 264/1992 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. Doterajší text § 37 sa označuje ako odsek 1, ktorý znie:

„(1) Banky poskytujú klientom služby na zmluvnom základe. Banka je povinná požadovať preukázanie totožnosti klienta pri každom obchode a pri prenájme bezpečnostných schránok. Poskytnutie služieb so zachovaním anonymity klienta banka odmietne.“.

2. § 37 sa dopĺňa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Obchodom na účel podľa odseku 1 sa rozumejú činnosti banky podľa § 1 ods. 1 a 3, prípadne iné činnosti banky, ktoré vedú k vzniku, zmene alebo zániku obchodných záväzkových vzťahov[7a]), okrem prijímania vkladov od verejnosti podľa § 1 ods. 1 písm. a).“.

Poznámka pod čiarou k odkazu [7a]) znie:

„7a) § 1 ods. 1 a § 261 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.“.

3. V § 38 ods. 3 písm. b) znie:

„b) orgánu činnému v trestnom konaní na účely trestného konania.“.

4. § 39 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak osobitný zákon ustanovuje inak.“.

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 26/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.159/1993 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 36 ods. 2 písm. c) sa na konci vypúšťa čiarka a pripájajú sa slová „a povinností vyplývajúcich z iných zákonov,“.
2. Za § 41 sa vkladá nový § 41a, ktorý znie:

„§ 41a

Ustanovenia § 40 a 41 sa nepoužijú, ak osobitný zákon ustanovuje inak.“.

Čl. IV

Zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení zákona č. 264/1992 Zb., zákona č. 600/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 18 znie:

„§ 18

Podnikateľ prevádzkujúci podnik, na ktorý sa vzťahuje obchodné tajomstvo, má výlučné právo, ak osobitný zákon neustanovuje niečo iné, s týmto ta-jomstvom nakladať, najmä udeliť dovolenie na jeho využitie a určiť podmienky takého využitia.“.

2. § 344 znie:

„§ 344

Od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.“.

Čl. V

Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 131/1982 Zb., zákona č. 94/1988 Zb., zákona č. 188/1988 Zb., záko-na č. 87/1990 Zb., zákona č. 105/1990 Zb., zákona č. 116/1990 Zb., zákona č. 87/1991 Zb., zákona č. 509/1991 Zb., zákona č. 264/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V § 48 ods.1 znie:

„(1) Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.“.

Čl. VI

Zákon č. 528/1990 Zb. Devízový zákon v znení zákona č. 228/1992 Zb., zákona č. 264/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 26/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 106/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 161/1993 Z. z. (úplné znenie č. 50/1994 Z. z.) sa mení a dopĺňa takto:

V § 22 ods. 1 sa na konci pripája táto veta:

„Tým nie je dotknutý postup devízovej banky podľa osobitného zákona.[6c])“.
Poznámka pod čiarou k odkazu [6c]) znie:

„6c) Druhá a tretia veta § 37 zákona č. 21/1992 Zb.“.“.

Čl. VII

Zákon č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 88/1994 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 246/1994 Z. z. sa mení takto:

V § 81 ods. 4 sa z tretej vety vypúšťajú slová „pri trestnom stíhaní“.

Čl. VIII

Zákon č. 214/1992 Zb. o burze cenných papierov sa mení a dopĺňa takto:

V § 20 ods. 5 znie:

„(5) Účastníci zasadania burzovej komory, jej výborov, burzoví dohodcovia, zamestnanci burzy a právnické osoby, ktoré vykonávajú vyporiadanie burzového obchodu, sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré získajú zo svojho postavenia a ktoré majú význam pre vývoj finančného trhu alebo sa dotýkajú záujmov jeho jednotlivých účastníkov. Na účе-ly občianskeho súdneho konania, trestného konania a daňového konania sú tieto osoby zbavené povinnosti zachovávať mlčanlivosť.“.

Čl. IX

Zákon č. 229/1992 Zb. o komoditných burzách sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 25 ods. 4 sa na konci pripája táto veta:

   „Na účely občianskeho súdneho konania, trestného konania a daňového konania sú tieto osoby zbavené povinnosti zachovávať mlčanlivosť.“.

2. V § 30 ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

   „To neplatí, ak osobitný zákon ustanovuje inak.“.

3. V § 34 ods. 4 znie:

   „(4) Burzový komisár je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach týkajúcich sa burzových obchodov, ich účastníkov a dohodcov, s ktorými sa oboznámil pri výkone svojej funkcie, a o skutočnostiach, ktoré tvoria predmet obchodného tajomstva burzy, členov burzy alebo osôb, ktoré sa zúčastňujú na burzových obchodoch. To neplatí, ak osobitný zákon ustanovuje inak.“.

Čl. X

Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V § 23 ods. 6 znie:

„(6) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť neplatí voči orgánom činným v trestnom konaní a v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom ani vo vzťahu k tým orgánom Policajného zboru, ktoré nemajú procesné postavenie orgánov činných v trestnom konaní.“.

Čl. XI

Zákon Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov sa mení takto:

V § 18 ods. 2 sa vypúšťajú slová „orgánom činným v trestnom konaní“.

Čl. XII

Zákon Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov sa mení a dopĺňa takto:

V § 2 ods. 5 znie:

„(5) Audítor je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone audítorskej činnosti. Táto povinnosť trvá aj po ukončení audítorskej činnosti. Tejto povinnosti môže audítora zbaviť súd alebo podnikateľ, ktorého účtovnú závierku overuje. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť sa však nevzťahuje na prípady, ak ide o zákonom uloženú povinnosť oznámiť alebo prekaziť spáchanie trestného činu.“.

Čl. XIII

Zákon č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch v znení zákona č. 600/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 91/1994 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

V § 28 ods. 2 znie:

„(2) Na účely občianskeho súdneho konania, trest-ného konania a daňového konania sú osoby uvedené v odseku 1 zbavené povinnosti zachovávať mlčanlivosť.“.

Čl. XIV

Zákon Slovenskej národnej rady č. 194/1990 Zb. o lotériách a iných podobných hrách v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 68/1992 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

V § 42b ods. 11 znie:

„(11) Povinnosť zachovávať mlčanlivosť o účastníkoch stávok a ich účasti na hre sa nevzťahuje na prípady

a) priestupkového a daňového konania, občianskeho súdneho konania a trestného konania alebo

b) keď účastník hry zbaví osoby uvedené v odseku 10 povinnosti zachovávať mlčanlivosť.“.

Čl. XV

Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 524/1990 Zb., zákona č. 266/1990 Zb., zákona č. 295/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 24 ods.1 sa dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

   „e) spôsobom odporujúcim zákonu úmyselne vyzradí obchodné alebo bankové tajomstvo alebo skutočnosť, na ktorú sa vzťahuje zákonom uložená povinnosť zachovávať mlčanlivosť.“.

2. V § 24 ods. 2 znie:

   „(2) Za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a e) možno uložiť pokutu do 5 000 Sk a za priestupok podľa odseku 1 písm. c) a d) pokutu do 10 000 Sk. Zákaz činnosti až do jedného roka možno uložiť za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) a e).“.

Čl. XVI

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbrom 1994.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Jozef Moravčík v. r.

1) § 8 ods. 3, § 79b, § 86 ods. 2, § 88, § 88b a § 101 ods. 7 zákona č.141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov.

2) § 51, 55 a 73 zákona č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

3) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.
§ 12 ods. 2 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

4) § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

5) § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.§ 5 ods.1 a nasl. zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

6) § 13 ods. 2 a § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona Slovenskej národnej rady č.132/1990 Zb. o advokácii.
§ 13 ods. 2 a § 16 ods.1, 2 a 3 zákona Slovenskej národnej rady č.129/1991 Zb. o komerčných právnikoch.

7) Napr. § 39 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov,
§ 40 ods. 2 a § 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov,
§ 24 ods.1 zákona Slovenskej národnej rady č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve v znení neskorších predpisov,
§ 38 ods.1 zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov,
§ 22 ods.1 zákona č. 256/1992 Zb. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch,
§ 79 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov,
§ 20 ods. 5 zákona č. 214/1992 Zb. o burze cenných papierov,
§ 25 ods. 4, § 30 ods. 2 a § 34 ods. 4 zákona č. 229/1992 Zb. o komoditných burzách,§ 28 ods. 1 zákona č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch v znení neskorších predpisov,
§ 23 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov,
§ 18 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov,
§ 7 ods. 2 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. o územných finančných orgánoch v znení neskorších predpisov,
§ 19 ods. 2 písm. f) zákona Slovenskej národnej rady č. 418/1991 Zb. o štátnej kontrole,
§ 42b ods. 10 zákona Slovenskej národnej rady č.194/1990 Zb. o lotériách a iných podobných hrách v znení neskorších predpisov,
§ 2 ods. 5 zákona Slovenskej národnej rady č. 73/1992 Zb. o audítoroch a Slovenskej komore audítorov,
§ 6 ods. 2 zákona č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch,
§ 39 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok).

8) Napr. § 23 zákona č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení neskorších predpisov,
§ 38 ods.1 zákona č. 21/1992 Zb. v znení neskorších predpisov,
§ 40 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. v znení neskorších predpisov,
§ 17 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov,
§ 8 zákona č. 222/1946 Zb. o pošte (poštový zákon) v znení neskorších predpisov,
§ 20 zákona č. 110/1964 Zb. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov.

9) Zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

10) Napr. § 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu.

11) Napr. § 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 246/1993 Z. z. o zbraniach a strelive,
§ 272 ods. 1 písm. b) zákona č. 618/1992 Zb. Colný zákon.

12) Napr. § 12 ods.1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov,
§ 2 ods. 1 písm. c) a e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.171/1993 Z. z.,
§ 3 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 124/1992 Zb. o Vojenskej polícii,
§ 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 230/1992 Zb. o Federálnej železničnej polícii,

zákon Slovenskej národnej rady č. 61/1993 Z. z. o zriadení Železničnej polície Slovenskej republiky,
§ 2 písm. g) zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1992 Zb. o Zbore väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov,
§ 3 ods.1 písm. b) a § 18 ods. 1 zákona č. 60/1965 Zb. o prokuratúre v znení neskorších predpisov,
§ 3 písm. a) zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

13) § 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 418/1991 Zb. o štátnej kontrole v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
§ 9 písm. e) zákona Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov.
§ 4 ods. 3 písm. j) a § 18 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.
§ 32 zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 70/1986 Zb. o poľnohospodárskej a potravinárskej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.